

Gyimesi László

Na'Conxipánt *Gulácsy Lajos* fedezte fel. Nem ő alapította, dehogy, mindig is létezett. A költők, festők, bohémek világa ez, a kezdetek óta, Yorick, Bolond Istók, Petruska szülőföldje, halhatatlan hazája.

Táviratok Na'Conxipánból

A magyar költészet rendhagyó óriásai sűrűn látogatják, a huszadik század egyik legnagyobb mestere, *Weöres Sándor* gyakran volt vendége, nem csak az idő tájt, mikor éppen úti jegyzeteket írt róla. De itt osztotta szét *József Attila* medáliáit, itt születtek *Kormos István* legtitokzatosabb versei, de betévedt girbegurba utcáiba, cirkuszos arisztokrata-polgárai közé *Nagy László*, *Kiss Anna*, *Kányádi Sándor* és ki mindenki még...

GYIMESI LÁSZLÓ

Táviratok Na'Conxipánból

A könyv Weöres Sándor századik születésnapjára
jelent meg.

Új versek 33.

A könyvsorozatot szerkeszti:

BALÁZS TIBOR
BALOGH F. ANDRÁS
ISZLAI ZOLTÁN

Könyvborító:
L. KOSSÁR TÍMEA

Köszönetet mondunk a
Hevesi Gyula Alapítványnak a támogatásért.

A szerző portréját ANTAL ISTVÁN készítette

GYIMESI LÁSZLÓ

Jáviratok Szécsenyből

LITTERA NOVA KIADÓ

Alapítva: 1993

Budapest, 2013

O.

*Mit akarsz tudni? Fogalmam sincsen.
Elmondhatom, hogy ezt-azt megfigyeltem.
De az öt érzék ahhoz itt kevés,
Hogy értsem, miként szolgál az egész.*

I.

*Ne ágyúszóban fürdő romokat
A zászlós harangok zivajában!
Csak kertek, parkok, derengő utcák
Gyöngyvirágait. Hadd csengettyűzzenek!*

2.

Álmodtam szelíd ősziről, rőzsetűz
Illatáról a sárguló berekben,
Présház mélyén tisztuló újborokról.
Két dobbanás közt kék venyigefény.

3.

Aztán a gondolat – még az is.
Ragyás, mint az ördög segge.
Kénes foszlány a poklok szelében,
Kartácsos zöld éj vak zivatarában.

4.

Benned a sas-hiány, nálam a turul-többit.
Cseréljünk bátran, akkor se lesz könnyebb.
Megállapodtunk. És lett ez, ami így lett.
Ki talált magához pontosan illő szörnyet?

5.

Rám záródik a véges végtelen,
Mindent szabad, csak szabadnak lenni nem.
Múló hegek, frissen szerzett sebek.
Azt mondd róluk, hogy díszítenek?

6.

*Hová csorog a Hold ezüstje?
Mondd ki hamar, vagy inkább mégse.
Ne hallják meg, bármi hosszú füllel,
Döng az öntöde, az eltitkolt műhely.*

7.

*Az utolsó mese a Holdra utazott.
A végső dalnak a Mars az otthona.
Ha ez az új rend, hát maradjanak ott.
A fényük járjon haza, vagy ne haza.*

8.

*Kikapcsoltam a telefont.
A gépem nem fogad.
Vackoljon csönd szobámba.
Szabad vagyok, szabad.*

9.

*Sej, a mi lobogónkat
Nem lengeti semmi.
Ki akarna, fogy az idő,
Alá seregelni?*

10.

*Kutyát kértem karácsonyra.
Nyalogatóst, igazit.
Mit kezdjek a kanárrival?
Kitéptem a tollait.*

11.

*Samu mindig tartalék volt,
De tagja a csapatnak.
Nyakán ott az aranyérem,
Csak szemei halottak.*

12.

*Kukoricát pattogtatsz?
Nekem hány marokkal adsz?
Kezdődik a haddelhadd,
Ha a húgom hattal kap.*

13.

*Borsika-fű, bazsalikom,
Rozmaring és tárkony,
Kakas rotyog a fazékban,
Hajnalhasadtától.*

14.

*Leküzdendő rögeszmezavar,
Csótánytánc a trendi ékszeren.
Pofátlan simli, nem proli-tempó,
Az operabálon békacomb legyen.*

15.

*Mert megnevettet, vedyed e verset,
Nincs köze szerepedhez,
Egyszerűen meglett, televényen termett,
Ne tettesd, hogy meglep.*

16.

*Naponta új isméket ösmersz meg, barátom.
Oly tanokat, amelyek létezéséről sem tudok.
S mindezt a világért teszed, akarja, nem akarja,
A világ, mint hétnapos befektetés, neked kamatozik.*

17.

*Három tányér dödölle,
Nem versbe illő étek.
Lakjanak jól gyöngyharmattal
A szelíd szegények.*

18.

*Amit művelnék, gyűlölt ráadás,
Szégyenfoltnak jó, mi másra vártam?
Az érdek a harcmezőn születetnek,
Főtt tojás mélyén, vagy a sárga házban*

19.

*Rozsdás szög a remegő tojásban,
Ébren vagyok és még nincs hideg,
Lezártam a gázt, a villanyt,
És azt gondolom, megértelek.*

20.

*Miért volnék barátod, kába népfi?
Mindketten itt születünk, s még ki...
Egy nyelven szólunk, így igaz,
Én ember lennék, tudod-e, mi az?*

21.

*Együtt vagyunk, no, itt a romházában.
A liszt kevés, de jut, ha jól beosztjuk.
A szép szavakhoz bor is illenék.
Recseg az ég, ha már magára hagytuk.*

22.

*Letépett télvégi gombok,
Megégett kék kabát –
Figyeld a villámrésen át:
Az ősi hang hallgatja magát.*

23.

*Aki élt, halt, mind-mind erre jár.
Szivárvány-köntöst ölthetek,
Kölyök nyár költözik belém,
Kés hegyén pörgő fürgeteg.*

24.

*Weöres Sándor köcsög kecsketejjel
Kodályhoz készül: ezt neked vettem!
Butéliám is megtöltettem,
Kortyoljunk kedvvel mind a ketten.*

25.

*Éz a festő bohóc-önarcképe.
Miért kennéd át fakó fehérre?
Átüt a vér a szenttelen álcán,
Szalmahaj lángol a kép fonákján.*

26.

*A polgármester hangyát idomít.
Mutatja: bukfenc! Csináld ugyanígy!
Tapsol körben a felkent testület,
Bucskázna már mind. Ujjong a tömeg.*

27.

*Kormos rendelte az esti zenét,
Gulácsy népe hordja szertesztét,
Weöresnek szól az összes távirat,
Csigaházba hordják a vak madarak.*

28.

*Dylan Thomas rumot hozott, sokat,
Úszni tanítja a galambokat.
Lángtoll-bozótban kék bogár, halott,
Hátára szegez három csillagot.*

29.

*Kővé préselt lángból villám születik.
Nem tart ki az óbor jövő szüretig.
Csigert vedelnénk, tán még az maradt...
Vadkacsa-álmokban döng a Duna-part.*

30.

*Eliot úr kereste az Istent.
Papot, templomot hatot is lelt.
Már nem keres, a sziklák zengenek,
S görög betűk közt angol fegyverek.*

31.

*Katonaság nem dúl e földön,
Nem kell bíró, rendőr, se börtön.
A bűn holdsugár, illatos kenet.
Ez a föld nincs is: lázálmom lehet.*

32.

*Ragyog a Föld a Hold egén,
Szemed helyén a csillagok.
Uram, kevés az irgalom,
Ha asztalunk üres tenyér.*

33.

*Sima vászon délelőtt,
Sugár hasal az utcán.
Láncot lóbál az egyszüilött,
Zsebében véres krajcár.*

34.

*Kerek tó, nádas, hosszú stég,
Hullik a kővé vált zene.
Gyűrík forralják a vizet,
Gácsérhad színes fürgetege.*

35.

*Zsindelyt szántottak a kísértetek.
Kérdeztem tőlük: uruk még beteg?
Bamba vigyorral huhognak vissza:
Az is kimúlt, akiben bízna.*

36.

*Az angyaloknak? Hideg vacsora.
Hat úrhajóval vittük fel oda.
Lazac, kaviár, svédgomba helyett
Zsíros kenyér. És hagyma, rengeteg.*

37.

*Söprányelemre kengyelt keríték,
Tegnap adódott egy ócska nyereg.
Szállhatnék is már, sorsom dobrokol,
Virágzó kénnel köszönt a pokol.*

38.

*Mióta tudom, ó kő a király,
Jöhet új vendég, ennyi még kijár.
Fáraszt módjával, megró karcosan,
Nótát parancsol, részeg rendje van.*

39.

*Nekimennénk a világnak,
Hát persze, hogy hiába.
Alkudott fényben kihajnallik,
Én bátor leszek, te gyáva.*

40.

*Téged kereslek, engem talállak.
Életnek hiszlek, maradsz halálnak.
Szigorú szélbe szórtunk cserepet.
Fals xilofon szól. Elunt szerepek.*

41.

*Mit szórsz az üstbe? Denevérepét?
Sárkányvér forrong, a kő nem elég.
Szikrák zápora szavatolja azt,
Az ősz megéred. De hogy a tavaszt?*

42.

*Becézzen éber éji szél,
Együtt az összes engedély,
Lehetsz ma boldog, és ha kél,
Fehér ruhádba tép a tél.*

43.

*A parton ültem, rossz szél dörmögött,
Árnyék-didergés ólmos víz fölött.
Váltsd valóra végre az ígéreted,
Izzadt lázváros, ember-fergeteg!*

44.

*Magot pergettem bívó halaknak,
Ne félj, mormoltam, csak úgy magamnak,
Most kéne bátor dalra gyűjtani.
Jön-e helyettem végre valaki?*

45.

*Bordó kabátban kövér árnyékokon
Lépdelsz a sárban: ez az otthonom.
Nem cifra hajlék, pompás palota,
Lángok emléke, hűlt nyár hamuja.*

46.

*Mi még egymástól tanuljuk
A trendi szónoklatokat:
A föld teremtése nem tartott soká,
Elpusztítása hosszabb feladat.*

47.

*Sár van, víztócsák fényserege.
Fekete égbolt bucskázik bele.
Fekete égbolt, jégből függönyök,
Fel sem tűnik, ha mélybe merülök.*

48.

*Album, de kinyithatatlan.
Ami bent van, az létezik.
Ami körülötte nyüzszög,
Nincsenlős nincsek nincse.*

49.

*A gyászév letelt, az esküvőt kitűzték,
Az özvegy katáng-kék menyasszonyi ruháról
És hosszú nászútról álmodik.
Tisztul a horizont, a jövő két ölnyire.*

50.

*Naponta lesz kenyér, néha rá szalonna.
Házad gondja már a végrehajtó vállán.
Dúdolj vidáman, nem ér semmi ármány,
Pár nappal tovább maradhatsz szabad.*

51.

*A fazék mélyén valami,
Végül is ehető.
Eladó mindeniünk,
De késik a vevő.*

52.

*Ha hétfő van, ha kedd,
Dézsmát vet a fagy.
Rügyek, virágok bánják
Korai virtusukat.*

53.

*A fügefafa férje, mint tudjuk, halott.
Hóvirág-csengő nyittat ablakot.
Szivárványvasút fütytén a rigók
Sodródó árnya ígér új diót.*

54.

*Kéve, asztag és kazal,
Ez a legény mit akar?
Tarló, ugar, kopasz sík,
Nehogy kapjon valamit!*

55.

*Maradj személytelen,
Az árad úgy növekszik.
Üres szöveg-dobozod
Feltöltik majd a senkik.*

56.

*Drágán mért semmidért
Hiú tömeg tolong.
Rohad a raktár mélyén
A többi szent, bolond.*

57.

*Köd is volt (a versben ősz van),
Görnyedt eső a platánszőnyegen.
Két szó még: haldoklik anyád.
A sűrű cseppek múlttá érlelik.*

58.

*A régi szóval: vénember vagyok.
Nincs jogom az újrendű világhoz.
A másik mindenség ölé, ahová megyek,
Rend lesz, mint egy kristály belsejében.*

59.

*Magasztaltassék fel a lepke,
Bár hernyóként nem tündökölt?
Neveztessek gyilkosnak bátran,
Ki bármely istenek nevében ölt?*

60.

*Megzápult esztétikákon
Röhögni volna jó.
Lehetett volna szebb part.
Sírjunk? Nem jön új hajó.*

61.

*Cserébe valami mást kapsz.
Zöldebbet? Feketébbet?
Lesz, ki ránk gyújtja az erdőt.
Ti, legények, ne tegyétek.*

62.

Érik az őszi szüretre a szőlő,
Érik az őszi csatákra az ínség.
Aki ügyéért ölni bátor,
Különbözzék a katonáktól!

63.

Már meg mi a franc ez?
Ferencből megint Franz lesz?
Téridő görbül, visszatér.
Vasmacsát fog a plüss egér?

64.

Nem jött át? Ne elemezz!
Nem rejtvény, csak lelet ez.
Körbejár kétszer, néz nagyot,
Ki elhagyhatott, elhagyott.

65.

A városban ma szép az este,
Mehetünk fényes hidakon,
A koldusokat kikerültük,
Hajókiürtökkel nem vitázunk.

66.

*A térfigyelő kamerát
Úgyszintén figyelik,
S a figyelőknek ebben is
Szent öröme telik.*

67.

*Libalány a legelőn
Elcsúszott egy névelőn.
Hibázol, ha vádoló,
Okkal-joggal gágog ott.*

68.

*Csáng-e ő, a csángó?
Nem tudom.
De cseng a csengő
Egy téli lovon.*

69.

*Cicerónénak szegődött hozzánk,
Hídeget-meleget hoz ránk
Ördögös angyalok fia,
Marquez, Gabriel Garcia.*

70.

*Az üvegtorony, amit építék,
Le is, fel is hetvenhét emelet.
Májusfa billeg mind a két csúcson,
Ámulnak lenn-fenn, hagyhatom, hagyom.*

71.

*A polgármester kiirtókalapja
Szerepelt már egy régi dalba'.
No, ez egy másik, de ez is leég,
Ki bírja pénzzel, rí a feleség.*

72.

*Mire valók a léha nappalok?
A napfény-ízű szerelem halott.
De minden komoly éjszaka miénk,
Fénylünk egymásban, kétszemélyes ég.*

73.

*Vetkőzz le, hív a dupla ágy,
Az éjjel nem várhat tovább.
Friss a hajnal, beköszön gyorsan,
Vetkőzz és ágyba, hányszor mondjam.*

74.

*Ne viccelj a halállal.
Babot kínál nagy tállal.
Hoz még toroskáposztát,
Készítsd a tisztaszobát.*

75.

*A többség vendégként érkezett,
A száműzöttek velük reménykedtek,
Mire rájöttek, nincsen visszaút,
Valamennyien honfoglalók lettek.*

76.

*Az első város tábor volt csupán.
A második olyan lett, mint otthon.
Ami most épül, úszik és lebeg.
Szabad a sártól, portól.*

77.

*Mennék hozzátok, nem megyek.
Ide csak érkeznek emberek.
Aki elmegy, nem oda tér vissza.
Hová jutunk hát? Az hitünk titka.*

78.

*A földön három kék szirom.
Az égen kék nap, három.
A remélt csillag nincs sehol.
A holdon ezüst járom.*

79.

*Te is eljutsz ide, atyámfia.
Most irigykedj még: miénk a csoda.
Bár tiszták itt, valóban, a színek.
Légből van minden. Akkor meg minek?*

80.

*Kihűl az utolsó zongora.
Kottádon nyüves szél tapos.
Jeges a tavasz tompora.
Szent Mihály lova fapados.*

81.

*A szerző szerzőt játszik,
Ugyanazt, mint a másik.
Egy dimenziót rád nyit,
Csodálkozol, mi vár itt?*

82.

*Átláttok-e a puccos csillogáson?
Tengerbe bukik minden csillag.
Csilingelnek a cafka szóvirágok,
Némák, némák a csalogányok.*

83.

*Talán találok én is egyet,
Talán olyat, ki éberebb.
Veresre fest a hó, kiáltok,
Fedezzenek a tengerek.*

84.

*Gödrot ások, eltemetlek,
Nincs neved, hát elnevezlek,
Keresztelő korsóm szenved,
A vésett kő megszenteltet.*

85.

*A hóra tapsifül tapad, tavasz van.
A fű kevélyen ébred, és a köd
Bevonja rongy vitorlavásznait.
Március mindent helyreigazít.*

86.

*Csak nem a Medve lakik itt,
Madár se járta erdőn?
Madár se látta csendeket
Tereket őszi lejtőn?*

87.

*Talán a Medve lakik itt,
Őrzi az örök csöndet.
Lehullt dallamok lomja közt
Bölcs szolgaként söpörget.*

88.

*Dörmögne őszi éneket,
A dalainknál szebbet,
Bizony a Medve lakik itt,
S dúdol a keveseknek.*

89.

*Megtestesülhet végre-valahára
A lóság eszméje a lóban.
Felhők ménese robog, hiába.
Dobzse, dobzse! Jól van, valóban.*

90.

*Böllér idő. Csikorgós a hajnal.
Kések, bárdok egész gyékényszattyorral.
Lábasok, barbár kolompok kongnak.
Kisüsti, kotyogj, boríts be, vérszag.*

91.

*Valami készül, feldereng
A metszett kristály éjben.
A rettegés vak füstködében
A gyilkos gyermeket féltem.*

92.

*Tükörjég fedí a fehér folyót,
A csend karcol rá kriksszkrakszokat.
Írásjegyek, egy elfeledett nyelvé,
Megfejthetetlen. Megfagyott szavak.*

93.

*A tél rövid, a tavasz sokkal hosszabb,
A nyár hatalmas és az ős szelíd...
Itt ez a rend, nem úgy, mint nálad.
A te hangod mégis emberibb.*

94.

*Kigördülnek a hóból a narancsok,
Keletről fúj a szél, ha te mondod.
Gömbölyű fényben fürdik a csoda,
Szikrát vet a bölcsek acél-bocskora.*

95.

*A ládafiát titkok bélelik.
Maga a láda alig érdekes.
Rongy függöny födi zárt szobában,
Kulcsa nincsen, más eszközt keress!*

96.

*Nem üzennek az elefántok,
Legyenek bár szelídek vagy vadak.
Írnának ők, de ormányuk alatt
Ronggyá foszlik minden távirat.*

97.

*A bohócokat kiküldték a térre.
Sarat dagaszt mind, harsog a zene,
Dobért eseng az összes kisgyerek,
Fogytán a csatakiürtök bedólt hitele.*

98.

*A régi mesét miért írtad át?
Érvénytelen lett, mint az új világ.
A legkisebb királyfit a sárkány megeszi,
S te tormát, mustárt szolgálatsz mellé neki?*

99.

*A nincsből szép karéj jutott.
A vanból? Egy darabka.
Ádáz dühvel rombolnád a várost,
Pótegér nyomán vaksi gépmacska.*

100.

*Kapcsolgatod, nem indul.
Nocsak, már füstöl is.
Élethű modell – véli valaki.
Nyűtt szerszámok közt matatsz.*

101.

*A posta nem bír ennyi távirattal.
Bocsáss meg érte, így válogattam.
Ami neked szól, olvasd örömmel.
A többiekét? Gyorsan feledd el.*

Jegyzetek

Pontos helyzetképre törekedett a *Visszatérés Na'Conxipánba* c. kötet (Littera Nova, 1998.), ezek a táviratok az akkor feltérképezett világból érkeztek. Feladók ismeretlenek, többségüket régi **betelepülőnek** sejtjük, de akad közöttük gyermek is. Na'Conxipánban sajátos írásmódot használnak, mi ezt az átírást választottuk, de nincs kifogásunk az ipszilonos változatok (Na'Conxypán vagy Na'Conxypan) ellen sem.

9. Jankovich Ferencnél még **fényes szelek** fújták.

18. Allen Ginsberg: **együtt vagyunk a sárga házban.**

19. Ez a távirat **Pilinszky Jánosnak** íródhatott.
27. Az említett **három óriás**: Na'Conxipán díszpolgárai.
28. **Dylan Thomas** sűrítési technikája, képalkotó tehetsége igen elismert a helyi értelmiségiek körében. A sznobok is szeretik. A többiek isznak a rumból.
30. **T. S. Eliot**: Kórusok a „Sziklából”, Négy kvartett, stb.
32. *NASA*-fotó igazolja.
53. **A fügefának is halott a férje...** Benjámin László: Kis magyar antológia (Magvető, 1966) 10. o.
63. Na'Conxipán repülőterét egy kétnyelvű **hírhedett zenésztől** nevezték el, ahogy azt egy kis közép-európai országban látták.
68. A **csáng** szó eredeti értelme: ide-oda kering.
69. **Gabriel Garcia Marquez** Na'Conxipán tiszteletbeli örökös elnöke.
71. Lásd a **Visszatérés Na'Conxipánba** 54. versét.
79. **Mintázd meg levegőből!** – mondta a Mester.
90. A falusi-kisvárosi böllérek, hentesek **nagy gyékényszatyorba rakták szerszámaikat**, amikor házhoz mentek.
94. Szép Gulácsy-kép: **Na'Conxypánban hull a hó**. Sokak szerint (szerintem nem) hamisítvány. Legutóbb 600 millió forintért cserélt gazdát.
96. Na'Conxipánban igen kedvelik az elefántokat (erről a fent hivatkozott műben több dokumentum árulkodik), de táviratozni még nem tanították meg őket. Hiba.

GYIMESI LÁSZLÓ
KORÁBBAN MEGJELENT KÖNYVEI

IDEGENVEZETÉS (versek) Neapolis 1993.

A LÁTHATATLAN KERT

(versek) Littera Nova 1995.

AQUINCUMI ŐSZ (versek) Littera Nova 1998.

VISSZATÉRÉS NA'CONXIPÁNBA

(versciklus) Littera Nova 1998.

VARGA RUDOLF – A PIMASZ

P/R/OLIHISZTOR

(kismonográfia) Bíbor 2000.

VÁNDOROK NEM RAKNAK VÁRAT

(válogatott versek) Littera Nova 2000.

KÉRDEZD MEG BULENDÁT! – SÖRKEKSZ

A VAKEGÉRBŐL (tárcák) KKDSZ 2002.

FALFIRKÁK A KÖZFÜRDŐBŐL

(versek) **Z**-könyvek 2004.

MÉG EGY KÖRT, BULENDA! – SÖRKEKSZ

A VAKEGÉRBŐL II.

(tárcák) KKDSZ 2004.

BEKÜLDJEM ÉRTETEK A MEDVÉT?

(regény) Littera Nova 2004.

A VARÁZSLÓ VENDÉGEI

(mese-füzér) Alterra 2006.

ÓBUDA ITT, BELÜL

(válogatott versek) Littera Nova 2006.

AZ ELDÖNTÖTT IDŐ

(versek) Littera Nova 2007.

A PÓTTARTALÉKOS POKOLJÁRÁSA

(esszé) Orpheusz 2008.

BENÉZ A SZÖRNY IS

(versek) Littera Nova 2008.

AKKOR MOST REPÜLTEM, VAGY NEM

REPÜLTEM? (regény) Littera Nova 2008.

AZ ELEGÁNS BOZÓTHARCOS

(esszé) Herendi 2010.

AZ EMBER, AKI LEJÖTT A HEGYRŐL

(regény) Littera Nova 2012.

EZ EGY MÁSIK FOLYÓ

(versek) Littera Nova 2013.

Gyimesi László könyvei
megrendelhetők
közvetlen módon a kiadótól
levélben, e-mailben
vagy telefonon.

© Gyimesi László, 2013

Littera Nova kiadványszám: 267

LITTERA NOVA KIADÓ

ALAPÍTÁS ÉVE: 1993

1132 Budapest, Victor Hugo u. 11–15.

(Az Alfa irodaházban)

TELEFON: (06-30) 212-0996, FAX: (06-1) 239-2330

E-MAIL: drbalazstibor@gmail.com

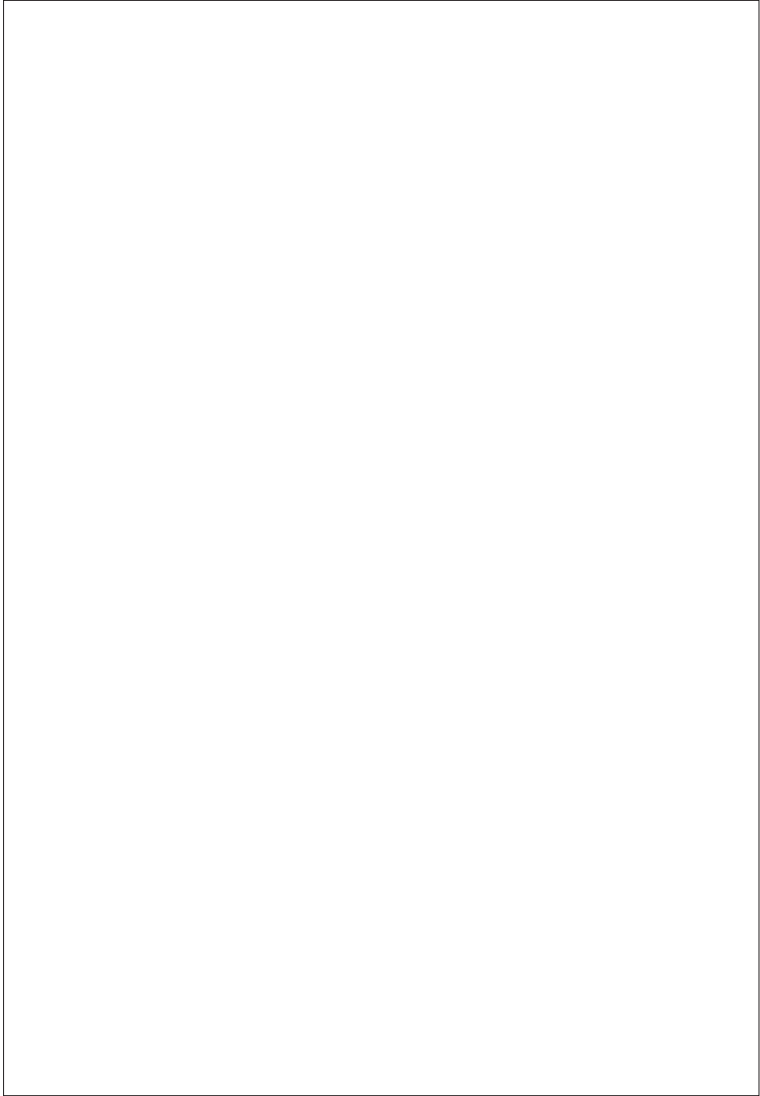
FELELŐS KIADÓ: Dr. Balázs Tibor igazgató

FELELŐS SZERKESZTŐ: Csontos Márta

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu)

ISSN 1586 121X

ISBN 978 963 9643 87 1

Valakik kétségbeesetten próbálnak odaátról megtalálni bennünket. Jönnek a táviratok szakadatlan, próbáljunk végre felelni rájuk!

Legjobb, ha Weöres Sándornak címezzük a válaszokat, ő átadja, jól tudja, melyik kinek jár. Ha Na'Conxipán királyság lenne, biztos, hogy ő viselné a koronát. Szerencsére nem az, így félállásban szenátorként, félállásban postamesterként mindenkor áll szíves rendelkezésünkre.

Isten éltesse *odabaza* a századik születésnapján!

LITTERA NOVA KIADÓ
www.litteranova.hu

1490 Ft

ISBN 978-963-9643-87-1

9 789639 643871

